

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. november hó 23. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2011. évi május hó 10. napján kihirdetett 10.B.2165/2009/74. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből I. r. és III. r. vádlott 6 000 (hatezer) - 6 000 (hatezer) forintot, II. r. vádlott pedig 7 500 (hétezer-ötszáz) forintot köteles megfizetni.

II. r. vádlott személyazonosító okmányának száma: ...

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész valamennyi vádlott terhére, súlyosításért jelentett be jogorvoslatot.

Az I. r., II. r. vádlottak és védőik elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbeztek. III. r. vádlott felmentésért, védője elsőként felmentésért, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be perorvoslatot.

A fellebbviteli főügyészség Bf.298/2011. sz. átiratában az ügyészi fellebbezést helyes indokai alapján fenntartotta.

A társas elkövetés, mint súlyosító körülmény, nagyobb nyomatékkaal történő értékelését indítványozta, továbbá észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak elmebeli állapotára vonatkozó szakértői megállapításokat pontatlanul rögzítette, ezek helyesbítését is kérte az iratok tartalma alapján.

Az ítélőtábla a minden irányú fellebbezések folytán a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a Be. 361.§-a szerinti nyilvános ülésen a megyei bíróság ítéletét a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülvizsgálta.

a nyilvános ülésen a védők további enyhítő körülmények figyelembe vételét is kérték.

Az ítélőtábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok sérelme nélkül folytatta le a bizonyítási eljárást. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve megalapozott tényállást állapított meg, amely csupán a vádlottak elmebeli állapotának szakértői megállapításainak pontosításával helyesbítendő a Be. 352.§ (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel az iratok tartalma alapján, mivel azok pontatlanul kerültek rögzítésre.

Az I. r. vádlott nem szenved és a cselekmény idején sem szenvedett elmebetegségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban, mely korlátozta vagy képtelenné tette volna cselekménye következményei felismerésére és e felismerésnek megfelelő cselekvésre.

Nevezett enyhe fokban gyengeelméjű (Szituatív debilitas mentalis), érzelmi és indulati esékenység, egyenetlen életvezetés, alkalmazkodási, beilleszkedési zavarok, a magasabb rendű erkölcsi és etikai normák hiányosságai, antiszociális irányultság által jellemezhető kóros személyiség (Disszociális személyiségzavar).

II. r. vádlott nem szenved és a cselekmény idején sem szenvedett elmebetegségben, személyiségzavarban, szellemi leépülésben, tudatzavarban, mely korlátozta vagy képtelenné tette volna cselekménye következményeinek felismerésére és e felismerésnek megfelelő cselekvésre.

Nevezett enyhe fokban gyengeelméjű (Debilitas mentalis).

Gyengeelméjűsége a cselekmény idején is fennállt, mely a cselekmény szempontjából beszámítási képességet korlátozó vagy kizáró tényezőként nem értékelhető, a cselekmény elkövetését nem segíthette elő, illetve nem könnyíthette meg.

III. r. vádlott nem szenved és a cselekmény idején sem szenvedett elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban, mely korlátozta vagy képtelenné tette volna cselekménye következményeinek felismerésére és e felismerésnek megfelelő cselekvésre.

Nevezett érzelmi és indulati esékenység, gyengült kritikai funkciók, életvezetési egyenetlenség, alkalmazkodási, beilleszkedési zavarok, laza fékrendszer, a magasabb rendű erkölcsi és etikai normák hiányosságai, antiszociális irányultság, lobbanékonyág által jellemezhető kóros személyiség (Disszociális személyiségzavar).

Személyiségzavara a cselekmény idején is fennállt, mely a cselekmény szempontjából beszámítási képességet korlátozó vagy kizáró tényezőként nem értékelhető, a cselekmény elkövetését nem segíthette elő, illetve nem könnyíthette meg.

Az ekként pontosított tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítéltábla a másodfokú eljárásban irányadónak tekintette.

Az elsőfokú bíróság az ellentétes bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást. Az I. r. vádlott a nyomozás során a ... sérelmére elkövetett cselekményt beismerte, majd tagadta elkövetését.

Vádlott társai szintén nem ismerték el a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését, de egymásnak is ellentmondóan védekeztek. A megyei bíróság körültekintően vizsgálta a szemtanúk és közvetett tanúk vallomásait. A kisebb ellentmondások okait feltárta és meggyőző indokokra hivatkozva oldotta fel.

Okszerűen vont következtetést valamennyi vádlott bűnösségére.

A védők felmentést célzó jogorvoslata a megalapozott tényállásra tekintettel a Be. 351.§ (1) bekezdésére figyelemmel a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban eredményre, így felmentésre nem vezethetett.

Helyes a vádlottak terhére rótt cselekmények jogi minősítése is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket túlnyomó részt feltárta.

Az I. r. vádlott esetében nem büntetlen előélete, hanem fiatal felnőtt kora értékelendő enyhítő körülményként.

Osztotta az ítéltábla azon egységes védői érvelést, miszerint a vádlottak esetében a személyiségzavar, a gyengeelméjűség ugyancsak enyhítő körülményként veendő figyelembe, ugyanakkor további súlyosító körülmény a durva erőszakos, garázda módon, a köznyugalom megzavarására alkalmas, motiválatlanul történő elkövetés.

Kétségtelen, hogy a vádlottakkal szemben alkalmazott büntetések inkább enyhék, mintsem súlyosnak tekinthetők, azonban figyelemmel a Be. 371.§ (1) bekezdésében írtakra lényeges súlyosításuk nem volt indokolt, enyhítésük pedig szóba sem kerülhetett.

Az ítéltábla az előzőekben írtak alapján sem a súlyosításra, sem pedig az enyhítésre irányuló fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is helyesnek bizonyultak, ezért az ítéltábla a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

II. r. vádlott személyi igazolványának száma időközben megváltozott, új száma rögzítésre került.

Debrecen, 2011. november 23.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 10.B.2165/2009/74. számú ítélete mindhárom vádlott tekintetében 2011. november 23. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2011. november 23.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke